

længe der saaledes ikke foreligger Klarhed over den tyske Toldtarifs Indflydelse paa vor Landbrugseksport i Almindelighed, synes Spørgsmaalet om almindelige Forhandlinger med den tyske Regering ikke at være aktuelt. Jeg synes, at disse Virkninger foreligger allerede med en saadan Kraft, synes saa overbevisende og ogsaa saa smertelige for vor Landbrugseksport, at vi allerede maa have indvundet saa megen Erfaring, at en saadan Forhandling efter min Formening hurtigst muligt bør tages op. Og hvis denne sidste Udtalelse af Udenrigsministeren skulde betyde, at han dermed vil lægge Spørgsmaalet til Side, vilde jeg meget beklage det, hvis ikke andre, opportune Hensyn gør sig gældende. Derimod tog den højtærede Udenrigsminister kraftig Afstand fra Hestetolden og vilde sætte ind paa at fremkalde en Forandring af dette Forhold, saaledes at de danske Heste kom til at nyde samme Begunstigelse som de belgiske. Nu er Hesteeksporten ogsaa betydningsfuld, men den kan i Betydning ikke sammenlignes med Kød-eksporten. Jeg har set, at et Par af de større Hovedstadsblade, naar dette Spørgsmaal har været paa Tale her, udelukkende har talt om den tyske Hestetold, og det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der har Betydning, men det kan dog ikke i Betydning maale sig med Spørgsmaalet om den tyske Kød-told. Imidlertid maa man selvfølgelig ogsaa hilse med Glæde, om det kunde lykkes at faa forandret den tyske Hestetold, saa at vi kunde komme til at nyde den samme Begunstigelse som Belgien.

Bemærkningerne om Toldspørgsmaalet har jo givet Anledning til en livlig Meningsudveksling her i Tinget, navnlig paa Grund af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Brorsen. Jeg vil her drage en Erfaring frem. Jeg har i mine unge Dage været med til at snøre Gedder paa Blink, og det var en Grund-sætning for dette Fiskeri, at man ikke maatte trække Snøren til, før Gedden stod midt i Løkken og lige under Blinket, men det ærede Medlem Hr. Pürschel trak til, allerede da han paa Afstand saa Fangsten nærme sig, og det Jazz-Orkester, der bag-efter optraadte i den konservative Presse, og hele dette Bulder har ganske naturligt bevirket, at det ærede Medlem Hr. Brorsen med nogen Ret skyndte sig at træde et Par Skridt tilbage. Jeg vil ellers sige, at jeg er fuldstændig enig i de Betragtninger, som fremsattes af det ærede Medlem Hr. Brorsen, og jeg synes ligeledes, og særlig, han har Ret i, at det paa Forhaand at sige, at vi

intet vil gøre, selv om disse drastiske Foranstaltninger fortsættes til vor Skade, ser noget mærkeligt ud; han mente, at i Henseende til at vende vore Lommer i det paagældende Tilfælde vilde man neppe kunne finde Mage til Parlament i hele Verden. Det er jo muligt, at alene vor Dyd kan udøve den tilstrækkelige moralske Indflydelse paa Tyskland, det vil jeg i hvert Fald haabe. Vi ønsker dette Spørgsmaal løst gennem en redelig og venskabelig Forhandling, og det ønsker sikkert alle, men paa den anden Side synes jeg, at det paa Forhaand at sige, at hvad der end sker, vil vi intet foretage os, ikke er saa vel overvejet. *Hvad* der skal gøres, hvis der overhovedet skal gøres noget, maa naturligvis til sin Tid underkastes den nøjeste Overvejelse. Det, vi først og fremmest ønsker, er altsaa en fredelig Forhandling om Spørgsmaalet, men jeg fastholder, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet om dette Spørgsmaal, at jeg synes, det er en forkert Politik paa Forhaand at erklære, at vi intet vil foretage os, ske hvad der vil. Det kan jo tænkes, at dette kan udøve en gunstig Indflydelse paa idealistisk anlagte Stater, jeg vil haabe det, men jeg er ikke helt sikker paa, at det bliver Tilfældet.

Ehlert Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Steen anførte, da han sidste Nat fik Ordet, nogle Eksempler paa, hvorledes man tænker sig at udstykke vestfynske Godser, idet han nævnte, at den nuværende Ejer af Øen Fænø, der i sin Tid har købt Øen fra Stamhuset Hindsgavl med Forpligtelse til at afstaa de 290 Tdr. Ld., der tidligere var godkendt til Afstaaelse i Henhold til Lens-loven, nu søgte at erhverve Erstatningsjord for at bevare Øen som et samlet Hele, og det ærede Medlem nævnte, at noget tilsvarende var under Opsejling med Grevskabet Wedelsborg, som staar overfor at skulle overgaa til fri Ejendom; dér vil man ligeledes søge at erhverve Erstatningsjord langt borte fra den Jord, der skal afstaa. Maa jeg i den Anledning nævne et tredje Eksempel, der er ganske analogt med disse to, nemlig Stamhuset Erholm, der ligeledes staar for at skulle overgaa til fri Ejendom, og hvor man ogsaa er ude med Lygten for at søge passende Erstatningsjord at byde i Stedet for den Jord, som hører til Godset. Nu er det jo ganske indlysende, at den Egn, paa hvilken saadanne Udstykninger er tænkt at skulle finde Sted, en Egn, som er ret begrænset — alle 3 Udstykninger ligger indenfor samme Valgkreds — er stærkt interesseret i, at Udstykningerne finder Sted